

Nr 38.

Av herr **Lovén** om rätt för musikdirektörerna S. D. Lindeberg och G. M. V. Björkquist att för uppflyttning i löneförmåner tillgodoräkna sig viss tjänstetid.

Musikdirektörerna S. D. Lindeberg och G. M. V. Björkquist hava hos Kungl. Maj:t ansökt om att, för att bliva uppflyttade i 11:e löneklassen, få tillgodoräkna sig den tid de i en lägre tjänsteställning, men med samma tjänstgöringsskyldighet och befogenhet samt kompetens uppehållit annan tjänst.

Denna ansökan har icke av Kungl. Maj:t kunnat bifallas.

Trots detta avslag hos Kungl. Maj:t dristar jag mig att förelägga frågan inför riksdagen, enär jag anser så starka skäl tala för ett bifall till deras ansökan, att den, även på annat sätt än som redan skett, bör bli föremål för prövning.

1921 års avlöningsreglemente för armén, paragraf 7, mom. 2 har följande lydelse:

»Har beställningsinnehavare eljest omedelbart före tillträdet av ordinarie beställning i en följd i statens tjänst utfört arbete, som må anses likvärdigt med eller av högre värde än det, han har att utföra i beställningen, må för bestämmandet av hans begynnelselönen i denna beställning och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass tillgodoräknas honom den tid han i statens tjänst utfört sådant arbete.»

Att dessa musikdirektörers arbete varit »likvärdigt med» det de nu ha att utföra, torde framgå av följande:

Musikdirektör Lindeberg har i egenskap av äldste musikunderofficer och musikanförare vid Kungl. Fälttelegrafkåren under tiden 1 juli 1916—1 april 1921 utfört enahanda arbete, som det han nu i egenskap av musikdirektör vid Kungl. Svea ingenjörkår har att fullgöra. I båda fallen har det tillkommit honom att självständigt leda musikutbildningen vid musikåren, en uppgift som vid Kungl. Fälttelegrafkåren var mera krävande för honom på grund av den ringa numerär musikpersonal, som där stod honom till buds. Det oaktat hade han där att i tur med övriga i huvudstaden förlagda regementens musikkårer leda konserter, utföra vaktparadsmusik o. dyl., uppgifter alltså av enahanda slag som dem övriga musikdirektörer inom Stockholms garnison ha att fullgöra och vilka även tillkomma honom i den befattning han nu innehar vid Kungl. Svea ingenjörkår. Att musikdirektör Lindebergs tjänsteåliggande voro att anse som likvärdiga med övriga musikdirektörers torde även framgå därav, att han

under sin tjänstetid vid Kungl. Fälttelegrafkåren blev av Kungl. Maj:t utnämnd till musikkdirektör.

Och fastän Lindeberg i sin befattning vid ovan nämnda kår endast innehade musiksergeants beställning — en omständighet som Kungl. Maj:t funnit tala för avslag på den av Lindeberg gjorda ansökan — torde dock det faktum, att han vid fullgörandet av sina tjänsteåligganden innehade musikkdirektörs kompetens och alltså i detta hänseende var jämbördig med övriga arméns musikkdirektörer, tala för att han borde få tillgodoräkna sig sina tjänsteår vid Kungl. Fälttelegrafkåren för att på så sätt fr. o. m. den 1 juli 1922 komma i åtnjutande av löneförmåner enligt 11:e löneklassen.

Beträffande musikkdirektör Björkquist, så antogs han som musikledare vid Kungl. Livregementets grenadjärer redan den 2 juni 1909. Därvid är att märka, att när B. tillträdde nämnda befattning, innehades musikfanjunkarebeställningen vid regementet av regementstrumslagaren, vilken icke var i besittning av musikkdirektörs kompetens och sålunda rätteligen enligt tjänstgöringsreglementets bestämmelser ej borde ha kommit i besittning av denna beställning. Av denna anledning fick direktör Björkquist åtnöja sig med allenast musiksergeants beställning, ett förhållande som nu lett därhän, att han icke kunnat få tillgodoräkna sig sina tjänsteår som musikkdirektör från år 1909, och sålunda ej åtnjuter de löneförmåner, som bort tillkomma honom, nämligen enligt 11:e löneklassen. Musikkdirektör Björkquist erhöll på grund av ovan nämnda ogynnsamma omständigheter, uppkomna utan hans eget förvållande, först den 11 maj 1915 musikfanjunkarebeställningen vid regementet. Därför synes mig billighet och rättvisa kräva, att han tillåtes få räkna sina tjänsteår som musikkdirektör från den 2 juni 1909, eller från den dag han blev antagen till musikledare vid regementet. Ty det förhållandet, att man i strid mot gällande tjänstgöringsreglemente vid armén utnämnde en *icke kvalificerad person* till innehavare av den beställning, som ju rätteligen bort komma musikkdirektör Björkquist till del, har i alla händelser medfört, att han i befordringshänseende kommit att få stå tillbaka för yngre kamrater. Därför synes det vara mig så mycket mera angeläget, att riksdagen skyddar honom för ekonomiska förluster, då de ju tillskyndats honom utan eget förvållande.

Med stöd av ovanstående hemställer jag,

att riksdagen måtte medgiva, att musikkdirektörerna S. D. Lindeberg vid Kungl. Svea ingenjörkår och G. M. V. Björkquist vid Kungl. Livregementets grenadjärer måtte för uppflyttning i löneförmåner enligt 11:e löneklassen få tillgodoräkna sig den tjänstetid de innehaft, Lindeberg fr. o. m. den 1 juli 1916 och Björkquist fr. o. m. den 2 juli 1909.

Stockholm den 18 januari 1927.

Carl Lovén.